

Rozhovor Jan Husa s ďáblem

Jan Hus – Dcerka

(Výtah z textu a převod do současné češtiny vytvořil David Loula)

Slyš, dcerko, a hled', nakloň své ucho a poznej pokušení tohoto světa...

Aby člověk uměl ďáblu na jeho argumenty odpovědět, musí nejdříve porozumět své přirozenosti, své povaze. Pokud totiž člověk nezná svoji přirozenou povahu, ďábel ho na ní dostane, jako například člověka tesklivého, hněvivého, ustrašeného či nejistého. Je dobré, když se člověk vyhýbá osamocení, a těch zvyků, které ho tesklivým činí, protože tím způsobem ďábel lidi k zoufalství přivádí. Za druhé, aby člověk zůstal nepřemožený ďáblem, je potřeba, aby byl osvícen skrze víru, naději a lásku. To se děje skrze osvětlení Božím slovem v Bibli, kterým se dokáže bránit ďáblu tak jako Ježíš Kristus, který se ubránil třem pokušením a zvítězil nad ďáblem skrze Slovo Boží. Za třetí mocnou zbraní proti ďáblu je aktivní služba Bohu a to modlitbou, psaním, zpěvem, veselým společenstvím s těmi, kteří milují Boha. Zvláště je třeba si dávat pozor na případy, kdy je člověk sám ve věcech světských, které nejsou užitečné ke spasení. Takových příležitostí využívá ďábel, aby usilovně lákal k hříchu, tak, jako lákal o samotě Evu v ráji a také Pána Ježíše sváděl o samotě.

Pokud člověk má tyto tři výše uvedené věci, přemůže s pomocí Boha ďábla a jeho argumenty. Jak říká apoštol Pavel, Bůh nedopustí na člověka větší pokušení, než je schopen unést, ale s každým pokušením připravuje i východisko a dává sílu zvítězit. A co více – Spasitel činí z pokušení užitek a prospěch, jen když se člověk nezavrdí proti Bohu. Zůstávejme tedy v Boží milosti a ve světle víry odpovíme ďáblu na jeho argumenty.

Když přijde ďábel a tvrdí ti: „Bůh tě předurčil k ztracení“, odpověz mu: „Hele ďáble! Víme dobře, že jsi lhář a mnohé jsi už oklamal a tak se snažíš i mě přesvědčit, že jsem Bohem zavržen. Ale ty jsi nebyl v Boží radě, ani neznáš Boží tajemství, stejně jako neznáš, kdy nastane den soudu, ani nevíš, co se v budoucnu stane. A nemáš žádné slovo Boží, kterým bys mohl dokázat, že jsem nebyl předurčen k životu věčnému!“

Druhý argument ďábla je: „Bůh musí jednat spravedlivě, proto ti nemůže odpustit. A Bůh tě musí zatratit i pro daleko menší hřích, než jsi učinil. Podívej se na mě – byl jsem andělem a když jsem učinil jen malé pomyšlení proti Bohu, hned mne svrhl z nebe a jsem ztracen.“ Na to mu odpovíme: „Ďáble, lžeš! Ano, je sice pravda, že Bůh je spravedlivý, ale není pravda, že jsi byl ztracen pro to samotné pomyšlení, nýbrž kvůli tomu, že jsi nečinil pokání - proto jsi ztracen. Bůh nás nikdy nezklame, když nám říká: „Pokud hříšný člověk učiní pokání ze všech svých hříchů a učiní soud a spravedlnost, bude zachovávat má přikázání, já nebudu připomínat jeho hříchy a on bude žít a neumře navěky.“

A když dále říká ďábel: „Kain a Saul jsou ztraceni, jak je psáno v Bibli, a přitom zhřešili méně než já.“ - „Ďáble, připouštím, že jsou ztraceni, ale popírám, že zhřešili méně než ty. Oni totiž nejvíc zhřešili tím, že nakonec nečinili pokání a nelitovali svého hříchu. To je totiž největší hřích, kdy se člověk zavrdí a nechce činit pokání. Protože i kdyby měl člověk všelijaké hříchy, ale nakonec učinil pokání, nebude zavržen.“

Třetí argument ďábla je namířen na člověka, který neví, že by učinil smrtelný hřích: „Vše, co činíš je špatné, protože žiješ ve smrtelném hříchu.“ - „Ďáble, lžeš! Nemůžeš to dokázat a co říkáš, jsou lži, protože já činím pokání, lituji svého hříchu a vyznal jsem ho Pánu Bohu. A nepřivedeš mne k

tomu, abych se v tesknosti a sebeodsouzení stále znovu zpovídal, popisoval všechny příčiny, okolnosti a detaily svého hříchu, nebo vyjmenovával každý jednotlivý hřích, protože vím, že Pánu Bohu není třeba to vše popisovat, jelikož on to všechno ví a zná.“

Čtvrtý argument: „Jsi mladý, tak si musíš užívat života! V budoucnosti máš ještě dost času na pokání.“ - „Dáble, chci si užívat života, ale tak jak mi radí Bůh a ne ty. A dáble, teď tě tvým šípem zastřelím. Nejprve mi tvrdíš, že nemohu činit pokání, protože jsem už Bohem zavržen a teď zase, že mám ještě dost času na pokání! Jak rychle jsi ve svém lhaní otočil! Ale i tak, dáble, chci si ze tvé řeči vzít pro sebe užitek: Chválím Boha za to, že je tak milostivý a dává člověku čas k pokání, protože dokud má v sobě duši, může činit pokání a své hříchy vyznat. Ale já proto nechci hřešit a otálet s pokáním až přijdou nemoci, abych pak vyznával své hříchy. Ani nechci spoléhat na mládí, protože vím, že i mládí lidé umírají.“

Pátý argument: „Proč si děláš starosti? Bůh je přece dobrý a nakonec stejně odpustí všem lidem. Vždyť za ně Ježíš už vše vytrpěl, proč by měli oni trpět?“ - „Ano, dáble, vím to, že Bůh je dobrý a vytrpěl pro mne smrt. A právě proto nechci proti němu hřešit, ale budu usilovat o to, abych svým životem tu smrt, kterou pro mé spasení podstoupil, nevyprázdnil. To se stalo tobě, že jsi připravené Boží království minul. A když dále říkáš: „Jsi přece Boží syn vyvolený ke spasení, proto zde na zemi můžeš žít vesele v rozkoši a tělesných žádostech, vždyť jsi přece už spasený!“ - „Ano, doufám, že jsem Boží syn a právě proto nechci tebe poslouchat, ale svého milého Otce v nebi. Víím totiž jak skončil bohatý muž, který žil tak, jako ty. Umřel a je pohřben v pekle.“

Šestý argument: „Ó, jak těžký zákon vám Bůh ustanovil! Kdo z lidí ho dokáže naplnit?“ - „Dáble, falešně se divíš, neboť víš, že je to s Boží pomocí dokáže každý, kdo chce. A není nic sladšího a lehčího pro skutečného Božího syna než milovat Spasitele nad všechny ostatní věci a svého bližního jako sám sebe. A kdo takto miluje, nese skutečně kříž Kristův jako on sám. Ježíš říká: Mé jho je sladké a břímě lehké. A když říkáš, dáble: „Bůh vám zakázal každé potěšení“, lžeš, dáble, protože on naopak přikázal, aby se jeho věrní veselili a radovali. Zakázal jen každé veselí zlé a marné, které ve skutečnosti není veselí, ale marnost.“

„A když tvrdíš, dáble, toto: Bůh vám nařídil, abyste sami sebe nenáviděli.“ - „Chápej, dáble, že to není nic složitého, protože sám sebe člověk nenávidí, když se umí sám proti sobě postavit, ve chvíli, kdy přichází pokušení a nedá vnitřní souhlas ke zlému. Když takto drží sám sebe od hříchu, tehdy se opravdově miluje k věčnému životu.“

„Tak, dáble, tvé argumenty za nic nestojí, nemáš-li jiných a lepších, jakože nemáš, jdi ode mne, neboť tě, lháři, nechci poslouchat, ale spíše budu poslouchat svého milého Otce a Spasitele Ježíše Krista, který je ta Pravda.“